

ВЕЛИКА ЗА ПОКЛИКОМ

Григорій САНЬЧ

ВОНА зачаровує публіку своєю неперевершеною грою, а українців - своєю життєвою позицією

Видатній акторці сучасної України, уродженці м. Глухів Аді РОГОВЦЕВІЙ 16 липня виповнилося 80 років. Її називають примадонною радянського, українського та російського кіно. Зніматись почала 19-річною дівчиною, відтоді зіграла майже у 80-ти стрічках, серед яких найвідоміші - «Вічний поклик», «Салют, Маріє!», «Осінь дорога до мами», «Завтра буде завтра», «Тобі, справжньому», «Полювання на ізюбра», «Мій генерал», «Тарас Бульба»... Всі, хто хоч раз дивився бодай один фільм за її участю, любили і захоплювалися талантом актриси.

Глухівське коріння

Ада Роговцева народилася 16 липня 1937 р. у Глухові. Хоча початок війни її родина зустріла в Одесі, а її закінчення - вже в Києві. Батько, Микола РОГОВЦЕВ, мав дві вищі освіти, закінчивши індустріальний і сільськогосподарський інститути. Мати, Ганна ЗАЙКОВСЬКА, за фахом агроном, померла рано, тому Ада замінила її двом своїм братам.

«Після війни ми жили дуже бідно, - згадувала Ада Роговцева. - У сім'ї бу-

ФОТО З ІНТЕРНЕТУ

▲ «САЛЮТ, МАРИЯ».
Роль Марії Ткачової у цій картині принесла Аді Роговцевій популярність у СРСР

Акторський талант і творчі здібності наша землячка проявляла ще в дитинстві: виступала на шкільних вечорах, співала й грала у всіляких п'єсах. Вибір професії для

акторів, гордості України, у майбутньому - чоловіка й дружини, які прожили разом майже 50 років і виростили двох дітей - сина й дочку.

Яскравішу, красивішу,

ДОСЬЄ

АДА МИКОЛАЇВНА РОГОВЦЕВА - українська акторка театру та кіно. У 23 роки отримала звання заслуженої артистки України, в 30 років стала народною артисткою України, а в 40 - народною артисткою СРСР. Десять років тому вона була удостоєна звання «Герой України», а вже через рік стала почесним громадянином міста Глухова. З грудня 2016 - член Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка.

▶ НЕПЕРЕВЕРШЕНА АДА.
Вона завжди буде чарівною у будь-якому віці

жисери, але вона не погодилася. Після роботи в театрі ім. Досі Українки вона гастролювала з музичними програмами та камерними театрами, грала в багатьох

до поняття «черговий суп». Батьки варили нам, дітям, щось трішки ситніше, бо я мала загрозу сухот. А «черговий суп» їла вся сім'я і хто зі знайомих знайде. У мене досі лишилася звичка мати «чергову копійку» тому, хто її потребує. У дитинстві я була закохана в тата. Бо носив красиву форму, і від нього гарно пахло. На батькові нема гріхів, хоч він і служив у МДБ, а потім перейшов в охорону Хрущова. До репресій не мав стосунку. Проїшов усю війну. Пішов туди чистий і непитущий, а повернувся п'яничкою. Та коли останні 10 років жив із нами, навіть валер'янку пив у таблетках, щоб онукам не пахло спиртним».

неї був очевидним - у 1954 р. дівчина вступила до Київського інституту театрального мистецтва ім. І.Карпенка-Карого, а по закінченні стала актрисою Національного академічного драматичного театру ім. Лесі Українки.

Коли Ада Роговцева вступала до інституту, один з іспитів у неї приймав молодий актор і педагог Кость СТЕПАНКОВ. Потім він напише у своїх спогадах: «Про п'ять принципів соцреалізму я не дуже слухав. А ось ямочки на щоках побачив відразу...»

Це була найперша зустріч Ади Роговцевої й Костянтина Степанкова. У майбутньому - двох великих

гармонійну акторську пару уявити собі було неможливо. Їм заздрили, про них базікали, за їхніми успіхами та невдачами пильно стежили. Але навіть недоброзичливці не могли не погодитися: це було кохання, про яке складають легенди й співають серенади.

«Він - єдине кохання мого життя. Я любила свого чоловіка так сильно, що в мене завмирало серце. Він мріяв дожити до «золотого весілля», але не дожив, - зізнавалася актриса. - Пережити смерть чоловіка допомогло бажання щось написати. Сіла і написала історію нашого кохання. Цією історією я його й оплакала... Коли вийшла книжка «Мій Костя», здалося, що Костя нас відпустив. Відпустив, пішов і... залишився».

Вірна Україні

Аду Роговцеву намагалися переманити до Москви російські ре-

виставах Романа ВІКІЮКА. Свого успіху вона досягла завдяки невтомній праці, таланту і любові до людей.

В рік свого ювілею Ада Роговцева не забула і про свою батьківщину. У лютому вона відвідала постійно діючу виставку Національного заповідника «Глухів» («Чорні тюльпани Донбасу»). Співробітники заповідника мали нагоду і поспілкуватися з актрисою, і познайомити її експозицією виставки. Ця тема близька акторці: вона з перших днів військового конфлікту займається волонтерською діяльністю, дарує свій талант військовослужбовцям, підтримуючи їх бойовий дух. Також в рамках візиту в міському Палаці культури відбувся її творчий вечір під назвою «З тими, кого люблю...» за участю Світлани ОРЛІЧЕКО та Катерини СТЕПАНКОВОЇ. **Г**

У Національному академічному театрі

*російської драми ім. Лесі Українки Ада Роговцева
пропрацювала 35 років і зіграла 60(!) ролей*
